

คำบุพบทกับคำกริยา

ในบทนี้จะได้ศึกษาเรื่องคำบุพบทกับคำกริยา ความหัวข้อต่อไปมี คือ

๑. คำบุพบทที่ใช้กับคำกริยาประเภทต่าง ๆ
  ๑. คำกริยาแต่ละคำที่ใช้กับบุพบท
๒. คำบุพบทที่ใช้กับคำกริยาประเภทต่าง ๆ คำบุพบทอาจจะชี้ความหลังคำกริยาประเภทต่าง ๆ ดังนี้
  - ก. กริยาอกรรม* คือคำกริยาที่ไม่มีนามตามหลังเลย เช่น
นาฬิกา / ตี /^๒ แล้ว
เค็กกำลัง / หลับ/
น้อง / โท / แล้ว
  - ข. กริยาสมกรรม* คือคำกริยาที่มีนามตามหลังหนึ่งตัว เช่น
พ่อกำลัง / ตี / นาฬิกา
นิค / เขียน / จดหมายแล้ว
เขา / อ่าน / หนังสือแล้ว
  - ค. กริยาทวิกรรม* คือคำกริยาที่มีนามตามหลังสองตัว เช่น
ครู / สอบ / หนังสือ เค็ก แล้ว
แม่ / ใ้ / เงิน น้อง แล้ว
ครู / บอก / คะแนน นักเรียน แล้ว

---

* คำจำกัดความของคำกริยาทั้ง ๓ ประเภทนี้ ฉือตามคำจำกัดความที่มีอยู่ในวิทยานิพนธ์ของ Vichintana หน้า ๑๖๑, ๑๖๒, ๑๖๓

^๒ ตัวอย่างในบทนี้ คำกริยาอยู่ในเครื่องหมาย /...../

๕
๖
๗
๘
๙
๑๐
๑๑
๑๒
๑๓
๑๔
๑๕
๑๖
๑๗
๑๘
๑๙
๒๐
๒๑
๒๒
๒๓
๒๔
๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐
๕๑
๕๒
๕๓
๕๔
๕๕
๕๖
๕๗
๕๘
๕๙
๖๐
๖๑
๖๒
๖๓
๖๔
๖๕
๖๖
๖๗
๖๘
๖๙
๗๐
๗๑
๗๒
๗๓
๗๔
๗๕
๗๖
๗๗
๗๘
๗๙
๘๐
๘๑
๘๒
๘๓
๘๔
๘๕
๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

๕. คำกริยาที่ต่อจมีคำบุพบทตามเสมอ คือคำกริยาที่ไม่เคยปรากฏโดยไม่มีคำบุพบทที่ตามความตามหลัง ตัวอย่างเช่น คำกริยา ทะเลาะ ท้วงติง และ เกี้ยว ซึ่งต่อจมีคำบุพบทตามเสมอ

นึก / ทะเลาะ / กับ น้อง
เขา / ท้วงติง / กับ เพื่อน
เรื่องมัน / เกี้ยว / กับ การเมือง

คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ อาจแบ่งออกได้เป็น ๓ พวก ตามจำนวนประเภทของคำกริยาที่มันตามได้ ดังนี้คือ

๑) คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาได้ประเภทเดียว คือ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ
ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ

๒) คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาได้ ๒ ประเภท คือ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการและกริยาอาการ
ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการและกริยาที่ต่อจมีบุพบทตามเสมอ

๓) คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาได้ ๓ ประเภท คือ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ กริยาอาการ และกริยาอาการ
ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ กริยาอาการ และกริยาที่ต่อจมีบุพบทตามเสมอ

๑) คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาได้ประเภทเดียว คือ

กว่า เช่น
พี่ / สวย / กว่า เธอ
นึก / ชาว / กว่า น้อง
น้อง / ชยัน / กว่า ฉัน
เขา / คน / กว่า พี่

คำกริยาที่ต่อจมีบุพบทตามเสมอเหล่านี้ ยังไม่เคยมีใครกล่าวถึงมาก่อน นับเป็นการค้นพบจากการศึกษาคนควาครั้งนี้ คำกริยาประเภทนี้ในตารางรายการคำในภาคผนวก จะทำเครื่องหมาย *

คำที่ขีดเส้นใต้ คือ คำบุพบท

ข. ใช้คำหลังคำกริยากรรม มีอยู่ ๒ คำ คือ

๑. เมื่อ เช่น

เขา /จัด/ สำหรับ เมื่อ เรอ

ฉัน /ซื้อ/ ขนม เมื่อ เพื่อน

พี่ /รับ/ หนังสือ เมื่อ น้อง

เพื่อน/หยิบ/ กระดาษ เมื่อ ฉัน

๒. เพื่อ เช่น

แม่ /เก็บ/ เงิน เพื่อ ลูก ๆ

พี่ /แสดง/ ละคร เพื่อ การกุศล

เขา /เดิน/ คนตรี เพื่อ การกุศล

เขา /หา/ เงิน เพื่อ ครอบครัวยุว

๒) คำบุพบทที่ใช้คำหลังคำกริยาได้ ๒ ประเภท คือ

ก. ใช้คำหลังคำกริยากรรม และกริยากรรม มีอยู่ ๑๕ คำ คือ

๑. ใกล้

ก. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น

เขา /นั่ง/ ใกล้ เวที

พี่ /ยืน/ ใกล้ ประตู

ไฟ /ไหม้/ ใกล้ ยานชุมชนชน

พระเอก /พูด/ ใกล้ ไมโครโฟน

ข. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น

หนู /อ่าน/ หนังสือ ใกล้ แสงไฟ

ภารโรง /ตั้ง/ โต๊ะ ใกล้ ประตู

ฉัน /ปลูก/ บาน ใกล้ ชุมชน

เขา /สร้าง/ โรงนา ใกล้ บ้าน

๒. จาก

ก. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น

น้ำ /ไหล/ จาก ก๊อก
เด็ก /มา/ จาก อำเภอ
เขา /กระโดด/ จาก ก้อนหิน
น้อง /ไป/ จาก บ้าน

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรม เช่น

เขา /ขอ/ ความช่วยเหลือ จาก ครู
ฉัน /ได้รับ/ ของขวัญ จาก เพื่อน
พ่อ /กู้/ เงิน จาก ธนาคาร
เพื่อน /ขโมย/ หนังสือ จากห้องสมุด

๓. ชัก

ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรม เช่น

นักเรียน /เดิน/ ชัก ฝา
ฉัน /นั่ง/ ชัก เพื่อน
แดง /ยืน/ ชัก กำแพง
เขา /หมอบ/ ชัก ฝา

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรม เช่น

ภารโรง /ตั้ง/ โต๊ะ ชัก กำแพง
พ่อ /จอด/ รถ ชัก ขอบถนน
นักเรียน /จับ/ เก้าอี้ ชัก ฝา
เขา /วาง/ เก้าอี้ ชัก ประตู

๔. กวญ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรม เช่น

เขา /กระโดด/ กวญ ความตกใจ
ครู /เตือน/ กวญ ความหวังดี ×
แดง /พูด/ กวญ ความโมโห
พ่อ /ฆ่า/ กวญ หางคาง

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

นิก / เหนือ / คินสอ ควย มัดโกน
 ฉัน / เขียน / รายงาน ควย คินสอ
 คนใช้ / ถิ่น / ซ้าว ควย มือ
 เขา / ซา / คน ควย ความแค้น

๕. โดย

ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

แม่ / มา / โดย เครื่องบิน
 เขา / เดินทาง / โดย สวัสดิภาพ
 ฉัน / กลับบ้าน / โดย รถเมือ
 นิทานเรื่องนี้ / แต่ง / โดย รุ่งทิวา

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

ฉัน / ไป / เชียงใหม่ โดย รถยนต์
 ครู / สอน / ภาษาอังกฤษ โดย วิธีดี
 เขา / มา / กรุงเทพฯ โดย เครื่องบิน
 นิก / กลับ / ลำปาง โดย รถไฟ

๖. แต่

ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

ฉัน / พูด / แต่ ความจริง
 พี่ / ตี / แต่ น้องชาย ×
 น้อง / จวง / แต่ เขา
 เขา / ทิว / แต่ น้ำ

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

นิก / ไป / โรงเรียน แต่ เขา
 แม่ / หุง / ซ้าว แต่ วัน
 เขา / เปิด / ร้าน แต่ เขา
 ครู / สอน / ศีลธรรม แต่ เขา

๗. แถว

- ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรวม เช่น
  - ใส่/ไหม้/ แถว บ้าน
  - นั่ง/เดิน/ แถว นี้
  - พี่/ยืน/ แถว มั่นใจ
  - เขา/นั่ง/ แถว ระเบียบ
- ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรวม เช่น
  - เขา/ซุก/มอ แถว บ้าน
  - คนงาน/โคน/ต้นไม้ แถว นี้
  - ตำรวจ/กั้น/รถ แถว โรงเรียน
  - แม่/ซอ/ซอง แถว ประตูน้ำ

๘. ทาง

- ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรวม เช่น
  - ฉัน/มา/ ทาง เรือ
  - เขา/ยืน/ ทาง ขวามือ
  - ครู/พูด/ทาง วิทู
  - เด็ก/ไป/ ทาง โขน
- ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรวม เช่น
  - เขา/แสดง/ละคร ทาง โทรทัศน์
  - ฉัน/ส่ง/ซอง ทาง ไปรษณีย์
  - พ่อค้า/ขนส่ง/สินค้า ทาง ทะเล
  - พี่/มองดู/เพื่อนบ้าน ทาง หน้าต่าง

๙. นอก

- ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรรวม เช่น
  - ฉัน/นอน/ นอก มุ้ง
  - เขา/ร้องไห้/ นอก มด
  - ครู/ยืน/ นอก ห้อง
  - น้อง/นั่ง/ นอก บ้าน

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น
 ครู /ไป/ นอ โรงเรียน
 เขา /ทิ้ง/ เศษกระดาษ นอ รถ
 แมควัว /วาง/ กระดูก นอ-ก ทอง
 คนสวน /กวาด/ ใบไม้ นอ บ้าน

๑๐. บน

ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น
 น้อง /นอน/ บน เตียง
 พ่อ /นั่ง/ บน เก้าอี้
 เด็ก /ยืน/ บน โต๊ะ
 เขา /กราบ/ บน ทมพน

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น
 เขา /ทิ้ง/ แจกัน บน ตู้
 นักเรียน /คาด/ ย่า บน ศีรษะ
 ฉันทน์ /เขียน/ หนังสือ บน โต๊ะ
 แม่ /วาง/ กระเป๋าตังค์ บน เก้าอี้

๑๑. ประจำ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น
 นักเรียน /นั่ง/ ประจำ โต๊ะ
 ทหาร /ยืน/ ประจำ กองร้อย
 เด็ก /นอน/ ประจำ ที่
 คนยาม /ยืน/ ประจำ ประตูหน้า

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น
 นิก /ซื้อ/ ของ ประจำ ร้านนี้
 เขา /มี/ ย่า ประจำ บ้าน
 ฉันทน์ /ใช้/ แปรง ประจำ ตัว
 เขา /ฝึก/ งาน ประจำ โรงพยาบาลนี้

๑๒. สำหรับ

- ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น
 สำหรับนี้ / จัก/ สำหรับ อาจารย์
 ค่าเล่าเรียน / แพง/ สำหรับ คนจน
 หนังสือเรื่องนี้ / นากลัว/ สำหรับ คนซื่อลาค
 เด็กคนนี้ / ฉลาด/ สำหรับ เด็กวัยนี้
- ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น
 แมกรัว / เกรียม/ อาหาร สำหรับ คนเจ็บ
 เขา / สำรอง/ รถ สำหรับ เหตุฉุกเฉิน
 แม่ / ซื่อ/ เสื้อผ้า สำหรับ ลูก
 ฉันทัน / จัก/ สำหรับ สำหรับ แขนก

๑๓. เหนือ

- ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น
 ยี่สิบ / บน/ เหนือ คอกไม้
 นก / เกาะ/ เหนือ กิ่งไม้ <
 เขา / ยืน/ เหนือ บันได
 แมลงเม่า / บน/ เหนือ กองไฟ
- ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น
 ที่ / มี/ อานาจ เหนือ ฉันทัน
 ฉันทัน / ไตรัย/ สิทธิ เหนือ เพื่อนๆ
 เขา / แรวน/ รูป เหนือ ขอบหน้าต่าง
 แดง / ปัก/ เลขประจำตัว เหนือ กระเป๋าเสื้อ

006032

๑๔. นาง

- ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น
 ฉันทัน / เก็บ/ นาง เพื่อน
 เขา / นั่ง/ นาง ประตู
 เด็ก / ยืน/ นาง เวที

เขา/พูด/นาง ไมโครโฟน

- ข. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น
 ชานา/สร้าง/โรงนา นาง บ้านพัก
 เขา/ตั้ง/เสาธง นาง ตึกเรียน
 แม่/วาง/ตะกร้า นาง เคาไฟ
 ภารโรง/ตั้ง/เก้าอี้ นาง กระดานดำ

๑๕. ให้

- ก. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น
 ฉัน/ยิ้ม/ให้ เพื่อน
 พี่/แคงตัว/ให้ น้อง
 เขา/ฉานน้ำ/ให้ เด็ก
 หอาน/นวด/ให้ บาย

- ข. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น
 พี่/ซัด/หนังสือ ให้ น้อง
 ฉัน/ซัด/เสื้อ ให้ พี่
 เขา/ทำ/ขนม ให้ เด็ก
 แคง/ตัด/เสื้อ ให้ เพื่อน

๑๖. ใช้คำหลังกริยากรรม และกริยาที่คงมีบุพบทตามเสมอ มีอยู่ ๑ คำ คือ แก่

- ก. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น

ครู/ให้/รางวัล แก่ นิสิต
 เขา/ชดใช้/ค่าเสียหาย แก่ เธอ
 ฉัน/แนะนำ/ทาง แก่ เพื่อน
 แม่/มอบ/รางวัล แก่ เด็ก

- ข. ใช้คำหลังคำกริยาที่คงมีบุพบทตามเสมอ เช่น

เขา/เห็น/ แก่ เพื่อน
 โหราศาสตร์/เกี่ยว/แก่ คาว
 เสื้อชุดนี้/เหมาะ/ แก่ เธอ
 เหล้า/ให้/โทษ/ แก่ ร่างกาย

๓) คำพหูพจน์ที่ใช้ตามหลังคำกริยาได้ ๓ ประเภท คือ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ กริยาอาการ และกริยาพิกรกรรม มีอยู่ ๑๖ คำ

คือ

๑. ใกั

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

ไฟ /ไหม้/ ใกั โรงเรียน

ฉัน /นั่ง/ ใกั เชอ

พี่ /ยืน/ ใกั นอง

เขา /เดิน/ ใกั ครู

ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

พ่อ /จอด/ รถ ใกั ประตู

เขา /จอด/ โต๊ะ ใกั เเวท

แม่ /วาง/ ตะกร้า ใกั เคาไฟ

คนสวน /ปลูก/ ต้นไม้ ใกั หน้าตาง

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาพิกรกรรม เช่น

เด็ก /แจก/ ของชำร่วยแขก ใกั ประตู

ครู /สอน/ หนังสือเด็ก ใกั โรงเรียน

เพื่อนบ้าน /ขาย/ ขนมเค้ก ใกั ตลาด

พี่ /ป้อน/ ข้าวนอง ใกั ครัว

๒. กอาง

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

ฉัน /ยืน/ กอาง สนาม

นอง /นอน/ กอาง ทอง

เด็ก /คาน/ กอาง บ้าน

คน /เดิน/ กอาง ถนน

ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

ฉัน /ตั้ง/ แจกกัน กอาง โต๊ะ

ครู /เขียน/ โจทย์ กลาง กระดานดำ
เขา /จอก/ รถ กลาง ถนน
คนสวน /คัท/ ทูต กลาง สนาม

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น
แมงค้ำ /ขาย/ ขนมเค็ก กลาง ถนน
นักเรียน /แจก/ ลูกโป่ง เค็ก กลาง ห้อง
ครู /สอน/ หนังสือเค็ก กลาง สนาม
พี่ /ป้อน/ ข้าวทอง กลาง บาน

๓. ข้าง

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอกรรม เช่น
พี่ /นอน/ ข้าง นอน
แดง /นั่ง/ ข้าง เรือ
เขา /ยืน/ ข้าง ครู
หมา /หมอบ/ ข้าง เก้าอี้

ข. ใช้ตามหลังคำกริยาสกรรม เช่น
เขา /ถาง/ เต้นท์ ข้าง ลำธาร
น้อง /หัก/ ทอดไม้ ข้าง หู
ฉิ่ง /จอง/ โตะ ข้าง เหว
คนสวน /ขุด/ ดิน ข้าง รั้ว

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น
เค็ก /แจก/ ของชำร่วยแขก ข้าง ประตู
ครู /สอน/ หนังสือเค็ก ข้าง บาน
แมงค้ำ /ขาย/ ขนมเค็ก ข้าง สนาม
พี่ /ให้/ ขนมเค็ก ข้าง ครีว

๔. เฉพาะ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอกรรม เช่น
ไฟ /ไหม้/ เฉพาะ โถกั้ง

แม่ / คี / เฉพาะ เก็กมูช่าย
ครู / ทำโทษ / เฉพาะ เก็กมูตง
ครู / อนุญาต / เฉพาะ หัวหน้าชั้น

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

เขา / บอก / ตะแนน เฉพาะ คนสอบได้
ครู / สอน / คำนวน เฉพาะ คนสอบตก
ฉัน / ทำ / เลช เฉพาะ แบบฝึกหัดนี้
ครูใหญ่ / ยกเว้น / ค่าเล่าเรียน เฉพาะ เธอ

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น

พี่ / สอน / หนังสือเด็ก เฉพาะ วันธรรมดา
เขา / บอก / ตะแนนเด็ก เฉพาะ คนสอบได้
ครู / แจก / รางวัลเด็ก เฉพาะ ชั้นมัธยม
เพื่อนบ้าน / ขाय / ของเด็ก เฉพาะ วันอาทิตย์

๕. ทรง

ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

ฉัน / นั่ง / ทรง ประคู
พี่ / ยืน / ทรง บันได
เธอ / ซาก / ทรง น้
เขา / นอน / ทรง ระเบิด

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

ฉัน / ซ้ำ / ถนน ทรง ทางมาลา
เขา / จอด / รถ ทรง ป้ายรถเมล์
พ่อ / คั่ง / ซิงขา ทรง น้
แม่ / วาง / ตะกร้า ทรง ประคู

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น

เขา / แจก / ของขวัญแยก ทรง ประคู
แม่ / ใ้ / สตางค่นอง ทรง บันได

แม่คำ /ชาย/ ชนมเท็ก ทรง มุมนน
ที่ /ป้อน/ ชาวอง ทรง ประค

๖. ตลอด

ก. ใ้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

ฝน /ตก/ ตลอด คิน
ที่ /เห็น/ ตลอด ราวการ
นอง /หลับ/ ตลอด วัน
เขา /ชน/ ตลอด ทาง

ข. ใ้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

เขา /แหะ/ ขาใด ตลอด ทาง
หนังสือ /แถม/ ของขวัญ ตลอด ไร่ แกรม
ฉัน /กระเช้า/ เพ็ ตลอด ทาง
เขา /เอา/ นิตาน ตลอด วัน

ค. ใ้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

เจ้าของหนังสือ /แจก/ รางวัล ตลอด ราวการ
ยาย /ให้/ ชนมเท็ก ตลอด เวลา
เพื่อนบ้าน /ขาย/ ของ ตลอด ทาง
ครู /สอน/ หนังสือ ตลอด วัน

๗. ตั้งแต่

ก. ใ้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

เขา /แต่งงาน/ ตั้งแต่ ปีกหลาย
คอกกุหลาบ /บาน/ ตั้งแต่ เขา
นอง /หลับ/ ตั้งแต่ เขา
เพื่อน /ป่วย/ ตั้งแต่ วันจันทร์

ข. ใ้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

นอง /ไป/ โรงเรียน ตั้งแต่ เขา
เขา /ดม/ ตั้งแต่ ปีกหลาย

เพื่อนบ้าน / คดอกลูก ตั้งแต่ วันจันทร์
 พี่ / เก็บ / ทอดไม้ ตั้งแต่ เขา

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น
 แมงค้ำ / ข่าย / ของเด็ก ตั้งแต่ เขา
 เพื่อนบ้าน / แจก / ขนมเค้ก ตั้งแต่ เขา
 พี่ / ใต / ขนมเค้ก ตั้งแต่ เมื่อวานนี้
 ครู / บอก / คะแนนเด็ก ตั้งแต่ วันจันทร์

๔. ตาม

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอกรรม เช่น
 หมา / นอน / ตาม มุมห้อง
 เขา / แดงตัว / ตาม สมัยนิยม
 นักเรียน / นั่ง / ตาม ระเบียบ
 ทหาร / เค้น / ตาม ถนน

ข. ใช้ตามหลังคำกริยาสกรรม เช่น
 เขา / คิก / คำป่วยการ ตาม ธรรมเนียม
 พี่ / แขว่น / รูป ตาม ผนังคิก
 บุรุษไปรษณีย์ / ส่ง / จกหมาย ตาม บ้าน
 เขา / คิก / ป้ายโฆษณา ตาม ถนน

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น
 เด็ก / แจก / ของชำร่วยแขก ตาม โตะ
 ครู / ใต / คะแนนเด็ก ตาม โตะ
 พี่ / สอน / หนังสือเด็ก ตาม บ้าน
 เพื่อนบ้าน / ข่าย / ขนมเค้ก ตาม โรงเรียน

๕. ใต

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอกรรม เช่น
 นอน / นอน / ใต ต้นไม้

เคັก / เอน / ใ บันได

เขา / ยืน / ใ สะพาน

ฉัน / นั่ง / ใ คนไม้

ข. ใ้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

แม่ / ตาก / ใ คนไม้

พ่อ / ซอน / หนังสือ ใ โต๊ะ

เขา / จอด / ใ สะพาน

เขา / ทิ้ง / กระดาษ ใ เก้าอี้

ค. ใ้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น

ครู / สอน / หนังสือเคັก ใ คนไม้

แม่ / แยก / ขนมเคັก ใ บันได

แม่ค้า / ขาย / ขนมเคັก ใ สะพาน

แม่ / ใ้ / ของเคັก ใ คนไม้

๑๐. ถึง

ก. ใ้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

เพื่อน / ไป / ถึง เธอ

เขา / เดิน / ถึง โรงเรียน

เขา / ใ้ / ถึง เรือ

ไฟ / ใ้ / ถึง เพดาน

ข. ใ้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

ฉัน / เขียน / จกหมาย ถึง เพื่อน

ครู / ส่ง / โทรเลข ถึง ผู้ปกครอง

เขา / แ่ / พระพุทธรูป ถึง วัด

ชาวนา / ใ้ / ถึง อาจารย์

ค. ใ้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น

แม่ค้า / ขาย / ขนมเคັก ถึง โรงเรียน

ครู / สอน / หนังสือเคັก ถึง บ้าน

เพื่อนบ้าน /ไท/ ของขวัญของ ถึง บ้าน
เขา /อวาย/ ของพระ ถึง วัด

๑๑. ถึง

ก. ไร่ตามหลังค้ำกรรมากรรรม เช่น
ฉัน /นอน/ ถึง เครื่องแกงค้ำ
หมา /นอน/ ถึง คิน
น้อง /รองไท/ ถึง วัน
เขา /กรน/ ถึง คิน

ข. ไร่ตามหลังค้ำกรรมากรรรม เช่น
แกง /บุก/ ป่า ถึง วัน
หมา /อก/ ข้าว ถึง อาทิตย
เขา /เหมา/ ขนม ถึง หอย
เขา /จัก/ หนังสือ ถึง ทุ

ค. ไร่ตามหลังค้ำกรรมากรรรม เช่น
ฉัน /สอน/ หนังสือเค็ก ถึง วัน
ครู /บอก/ ตะแนนเค็ก ถึง ขัวโมง
แม่ /แจก/ ขนมเค็ก ถึง โรงเรียน
เพื่อนบ้าน /ขาย/ ขนมเค็ก ถึง วัน

๑๒. ที่

ก. ไร่ตามหลังค้ำกรรมากรรรม เช่น
เค็ก /อานน้ำ/ ที่ ทาน้ำ
เขา /ยื่น/ ที่ ษะค
น้อง /นอน/ ที่ เคียง
ฉัน /นั่ง/ ที่ มินโค

ข. ไร่ตามหลังค้ำกรรมากรรรม เช่น
เขา /อาน/ หนังสือ ที่ ไท
แม่ /แขวน/ มาน ที่ หน้าค่าง

เพื่อน / คลอก/ อุก ที่ โรงพยามาอ

ฉัน / เขียน/ จกหมาย ที่ โทะ

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น

ครู / บอ/ คะแนนนักเรียน ที่ โปน

เท็ก / แจก/ ของชำร่วยแขก ที่ ประตุ

แม่ / ไท/ เงินทอง ที่ บันโค

พี่ / สอน/ หนังสือเท็ก ที่ สนาม

๓๓. ใน

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอกรรม เช่น

เขา / เก็บ/ ใน สนาม

แกง / นอน/ ใน ห้อง

เรือ / อม/ ใน แม่น้ำ

น้อง / นั่ง/ ใน รถ

ข. ใช้ตามหลังคำกริยาผกรรม เช่น

เขา / ปลอก/ ต้นไม้ ใน ห้อง

เขา / เก็บ/ น้ำ ใน หม้อ

เขา / คน/ สดางค์ ใน กระเป๋า

เขา / ทูบ/ น้ำแข็ง ใน อ่าง

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น

เพื่อนบ้าน / ขาย/ ขนมเท็ก ใน ตลาด

พี่ / สอน/ หนังสือเท็ก ใน สวน

ครู / บอ/ คะแนนนักเรียน ใน ห้องพัก

แม่ / แจก/ ขนมเท็ก ใน ครัว

๓๔. ริม

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอกรรม เช่น

เขา / นั่ง/ ริม แม่น้ำ

น้อง / ยืน/ ริม รั้ว

พ่อ / เฒ่า / ริม สนาม

หมา / หมอบ / ริม บ้านโต

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

พ่อ / จอด / รถ ริม ถนน

คนสวน / ปลุก / ต้นไม้ ริม ไร่

เขา / ค้าง / ชิงช้า ริม สนาม

คนใจ / ตาก / ผ้า ริม สนาม

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น

พี่ / สอน / หนังสือ ริม สนาม

เพื่อนบ้าน / ขาย / ขนมเค้ก ริม ถนน

ครู / แจก / ของขวัญเด็ก ริม ประจักษ์

แม่ / ใ้ / เงินน้อง ริม บ้านโต

๑๕. หน้า

ก. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

เขา / นอน / หน้า หอง

แดง / นั่ง / หน้า ประจักษ์

เรือ / ลม / หน้า วิก

ฉัน / ยืน / หน้า บ้าน

ข. ใช้ตามหลังคำกริยากรรม เช่น

เขา / โคน / ต้นไม้ หน้า โรงเรียน

คนสวน / ตาก / หญ้า หน้า บ้าน

ลุง / ฆ่า / ฟัน หน้า ประจักษ์

แม่ครัว / วาง / ตะกร้า หน้า เตา

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาทวิกรรม เช่น

ครู / บอก / คะแนนนักเรียน หน้า หอง

เด็ก / แจก / ของขวัญแก่ หน้า ประจักษ์

แม่ /ให้/ เงินน้อง หน้า บ้าน
เพื่อนบ้าน /ชาย/ ขนมหัก หน้า โรงเรียน

๑๖. หลัง

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

เขา /นั่ง/ หลัง หอง

ฉัน /เดิน/ หลัง นอง

น้อง /ขึ้น/ หลัง เพื่อน

พ่อ /นอน/ หลัง บ้าน

ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

เขา /ทุบ/ หน้า หลัง ร้าน

คนงาน /ดม/ หน้า หลัง โรงเรียน

เพื่อนบ้าน /ปลูก/ หน้า หลัง บ้าน

คนสวน /ซุก/ หน้า หลัง ครัว

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

พี่ /สอน/ หนังสือ หน้า หลัง บ้าน

แม่ /แจก/ ขนมหัก หน้า หลัง ครัว

พี่ /ให้/ เงินน้อง หน้า หลัง หอง

แม่ค้า /ขาย/ ของ หน้า หลัง โรงเรียน

๑๗. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ กริยาอาการ และกริยาที่ต้องมีบุพบท ตามเสมอ

มีอยู่ ๓ คำ คือ

๑๗. กะ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

เด็ก /มา/ กะ พระ

ฉัน /โกรธ/ กะ เพื่อน

เขา /พูด/ กะ เขา

พี่ /นั่ง/ กะ นอง

ข. ใช้ตามหลังคำกริยาอาการ เช่น

เขา /ชอบ/ อคร กะ เพื่อน

ป่า /กิน/ ชาว กะ หลาน

ฉัน /แบ่ง/ ชนม กะ น้อง

น้อง /เช็ก/ มือ กะ กางเกง

ก. ใช้คำหลังคำกริยาที่ต้องมีบุพบทตามเสมอ เช่น

ที่ /ทะเลาะ/ กะ น้อง

เขา /สมรรวมคึก/ กะ เพื่อน

เรื่องนี้ /เกี่ยว/ กะ การเมือง

ฉัน /ตลาด/ กะ แม่

๒. กับ^๕

ก. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น

น้อย /นอน/ กับ พี่

แดง /โกรธ/ กับ เพื่อน

เขา /นั่ง/ กับ ที่

ฉัน /ยืน/ กับ น้อง

ข. ใช้คำหลังคำกริยากรรม เช่น

เขา /แบ่ง/ ชนม กับ เพื่อน

ฉัน /เทียบ/ คำตอบ กับ เพื่อน

น้อง /ทอง/ หนังสือ กับ ที่

เล็ก /ทำ/ การบ้าน กับ น้อง

ค. ใช้คำหลังคำกริยาที่ต้องมีบุพบทตามเสมอ เช่น

เขา /สนทน/ กับ เขา

---

^๕คำบุพบท กับ ใช้แทนคำบุพบท กะ ได้เสมอ โดยที่มีความหมายเหมือนกัน และทำหน้าที่อย่างเดียวกัน.

ครู /กิ/ กั๋ย ฉับ
แดง /ตุมซิบ/ กั๋ย นอง
ฉับ /คบคิก/ กั๋ย เพ็อน

๓. ทอ

ก. ใช้ตามหลังคำกริยาอกรรม เช่น
นักโทษ /สารภาพ/ ทอ ผู้พิพากษา
เขา /ทวง/ ทอ ศาล
แดง /เอาใจใส่/ ทอ เพื่อน
ประชาชน /ร้องเรียน/ ทอ นายกรัฐมนตรี

ข. ใช้ตามหลังคำกริยาสกรรม เช่น
เขา /ยื่น/ คำร้อง ทอ ศาล
แม่ /แจ้ง/ เรื่อง ทอ เจ้าหน้าที่
นิก /รายงาน/ บอกรทศสม ทอ อาจารย์
นักเรียน /เสนอ/ รายงาน ทอ ครูใหญ่

ค. ใช้ตามหลังคำกริยาที่ลงมือพบตามเสมอ เช่น
เขา /หวังคิ/ ทอ เพื่อน
น้อย /เพิกเฉย/ ทอ การงาน
ฉับ /ภักคิ/ ทอ เซอ
เล็ก /บกพรอง/ ทอ หน้าที่

๒. คำกริยาแต่ละคำที่ใช้กับคำบุพบท คำกริยาแต่ละคำที่ใช้กับคำบุพบท อาจจะแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

ก. คำกริยาแต่ละคำที่อาจจะใช้กับคำบุพบทบางคำ

ข. คำกริยาแต่ละคำที่อาจจะใช้กับคำบุพบทหลายคำ

รายการคำกริยาแต่ละคำที่อาจจะใช้กับคำบุพบทต่าง ๆ ใต้นั้นมีอยู่ในตาราง รายการคำในภาคผนวกแล้ว แต่จะใ้เห็นว่าบางคำมากถาวเป็นตัวอย่างในบทนี้ด้วย

ก. คำกริยาแต่ละคำที่อาจจะใช้กับคำบุพบทบางคำ คำกริยาบางคำอาจจะใช้กับคำบุพบทคำใดคำหนึ่งใดเพียงคำเดียว เช่น คำกริยา ฉักดิ์ ใช้ได้เฉพาะคำบุพบท ถือ เท่านั้น "เขา ฉักดิ์ ถือ เพื่อน" แต่คำกริยาบางคำอาจจะใช้กับคำบุพบทใดหลายคำ เช่น คำกริยา หย่า อาจจะใช้ได้กับคำบุพบท กะ กับ ที่ หรือ ตั้งแต่ เท่านั้น จะเอาไปใช้กับคำบุพบทอื่น ๆ ไม่ได้ เป็นต้น

คำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทบางคำ แบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ

- ๑) คำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทคำเดียว
- ๒) คำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทสองคำ
- ๓) คำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทสามคำ

๑) คำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทคำเดียว หมายถึงคำกริยาที่อาจจะนำหน้าคำบุพบทคำใดคำหนึ่งใดแต่เพียงคำเดียวเท่านั้น ขูรายละเอียดคำกริยาต่าง ๆ ที่ใช้ได้กับคำบุพบทคำเดียวเพิ่มเติมได้จากตารางรายการคำในภาคผนวก

ตัวอย่างคำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทคำเดียว ได้แก่

คำกริยา ฉักดิ์ เพิกเฉย และ บกพรอง ซึ่งอาจจะใช้กับคำบุพบท ถือ เท่านั้น

ที่ // ฉักดิ์ / ถือ น้อง

เขา / เพิกเฉย / ถือ การงาน

คนงาน / บกพรอง / ถือ หน้าที่ ✕

คำกริยา สอ และ ฝัน อาจจะใช้กับคำบุพบท ถึง เท่านั้น

คำพูด / สอ / ถึง นิสัย

เขา / ฝัน / ถึง เธอ

คำกริยา คล้อย และ เหอ อาจจะใช้กับคำบุพบท ตาม เท่านั้น

เขา / คล้อย / ตาม ครู

น้อง / เหอ / ตาม เพื่อน

๒) คำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทสองคำ หมายถึงคำกริยาที่อาจจะนำหน้าคำบุพบทคำใดคำหนึ่งในสองคำที่จะกล่าวถึงเท่านั้น ขูรายละเอียดคำกริยาต่าง ๆ ที่อาจจะใช้กับคำบุพบทสองคำเพิ่มเติมได้จากตารางรายการคำในภาคผนวก

ตัวอย่างคำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทสองคำ ได้แก่

คำกริยา สมคบ ทะเถาะ และ สนิทสนม อาจจะใช้กับคำบุพบท กะ และ กั๊

เท่านั้น

เขา /สมคบ/ กะ เพื่อน

เขา /สมคบ/ กั๊ เพื่อน

พี่ /ทะเถาะ/ กะ น้อง

พี่ /ทะเถาะ/ กั๊ น้อง

ฉัน /สนิทสนม/ กะ เธอ

ฉัน /สนิทสนม/ กั๊ เธอ

คำกริยา บาก อาจจะใช้กับคำบุพบท ตรง และ ที่ เท่านั้น

มีด /บาก/ ตรง

มีด /บาก/ ที่ นิ้ว

คำกริยา ญ อาจจะใช้กับคำบุพบท ทั้ง และ ตั้งแต่ เท่านั้น

ฟัน /ญ/ ทั้ง ปาก

ฟัน /ญ/ ตั้งแต่ ปีกลาย

คำกริยา อุก อาจจะใช้กับคำบุพบท ตรง และ ที่ เท่านั้น

เขา /อุก/ ตรง ของโต้ว

เขา /อุก/ ที่ ของโหว

๓) คำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทสามคำ หมายถึงคำกริยาที่อาจจะนำหน้าคำบุพบทคำใดคำหนึ่งในสามคำที่จะกล่าวถึงเท่านั้น กรุณาละเอียดคำกริยาต่าง ๆ ที่อาจจะใช้กับคำบุพบทสามคำเพิ่มเติมได้จากตารางรายการคำในภาคผนวก

ตัวอย่างคำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบทสามคำ ได้แก่

คำกริยา คีม อาจจะใช้กับคำบุพบท แต่ จาก และ กั๊ เท่านั้น

เขา /คีม/ แต่ เทอ้า

เขา /คีม/ จาก ขวค

เขา /คีม/ กั๊ ความกระหาย

คำกริยา งก อาจจะใช้กับคำบุพบท เฉพาะ ทั้ง และ ตลอด

ครู /งก/ เฉพาะ ชั่วโมงนี้

เขา /งก/ ทั้ง อาทิตย์

เขา /งก/ ตลอด วัน

คำกริยา เขี่ยน อาจจะใช้กับคำบุพบท ภายใน ที่ และ ตรง

เขา /เขี่ยน/ ภายใน ไม่วีรว

เขา /เขี่ยน/ ที่ ถนน

เขา /เขี่ยน/ ตรง นอง

ข. คำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบททั่วไป หมายถึงคำกริยาที่อาจจะนำหน้าคำบุพบท คำใดคำหนึ่งใดมากกว่า ๑ คำขึ้นไป คำกริยาบางคำอาจจะใช้กับคำบุพบท ๔ คำ และคำกริยา บางคำอาจจะใช้กับคำบุพบท ๒๐ คำ เป็นต้น กรุณาระเอียดคำกริยาต่าง ๆ ที่อาจจะใช้กับคำ บุพบทมากกว่า ๑ คำขึ้นไป เพิ่มเติมได้จากตารางรายการคำในภาคผนวก

ตัวอย่างคำกริยาที่อาจจะใช้กับคำบุพบททั่วไป ได้แก่

คำกริยา หย่า อาจจะใช้กับคำบุพบท กะ กับ ตั้งแต่ และ ที่

เขา /หย่า/ กะ สามปี

ลุง /หย่า/ กับ ป้า

แดง /หย่า/ ตั้งแต่ ปีกตาย

เขา /หย่า/ ที่ อำเภอ

คำกริยา นวก อาจจะใช้กับคำบุพบท ภายใน ตรง ตาม ที่ และ ให้

เขา /นวก/ ภายใน มือ

ฉัน /นวก/ ตรง นอง

เธอ /นวก/ ตาม ตัว

ที่ /นวก/ ที่ แขน

หลาน /นวก/ ให้ ยาย

คำกริยา สม อาจจะใช้กับคำบุพบท กลาง ใกล้ แถว ใบ หน้า หลัง และ ที่

เรือ /สม/ กลาง ทะเล

เรือ /รถ/ ใกล้ ช้าง
 เรือ /รถ/ แถว บ้าน
 เรือ /รถ/ ใน สระ
 เรือ /รถ/ หน้า วัด
 เรือ /รถ/ หลัง โรงเรียน
 เรือ /รถ/ ที่ โหนด

คำกริยา แอบ อาจจะใช้กับคำบุพบท ข้าง ใกล้ ตรง ที่ ใน ริม หลัง

และ บน

น้อง /แอบ/ ข้าง ประตู
 ที่ /แอบ/ ใกล้ เคียง
 ฉัน /แอบ/ ตรง ประตู
 เพื่อน /แอบ/ ใน ห้อง
 แดง /แอบ/ หลัง กู
 น้า /แอบ/ ริม ฝั่งโค
 เล็ก /แอบ/ บน ต้นไม้
 เชอ /แอบ/ ที่ โหนด

คำกริยา โหม อาจจะใช้กับคำบุพบท ใกล้ ข้าง แถว ที่ เฉพาะ หน้า

หลัง ข้าง และ ใน

ไฟ /โหม/ ใกล้ วัด
 ไฟ /โหม/ ข้าง บ้าน
 ไฟ /โหม/ แถว คลองเตย
 ไฟ /โหม/ ที่ โหนด
 ไฟ /โหม/ หน้า โรงเรียน
 ไฟ /โหม/ หลัง ตลาด
 ไฟ /โหม/ ใน โอบล้อม
 ไฟ /โหม/ เฉพาะ โถงค้ำ
 ไฟ /โหม/ ข้าง เข่า

คำกริยา พูด อาจจะใช้กับคำบุพบท กะ กับ ถึง ทาง บน ตลอด ทั้ง แก่

ทัก ที่ ใน

- เขา /พูด/ กะ เพื่อน
- ฉัน /พูด/ กับ น้อง
- เธอ /พูด/ ถึง ใคร
- ครู /พูด/ ที่ โท
- พี่ /พูด/ ทาง โทรศัพท์
- เพื่อน /พูด/ บน เวที
- น้อง /พูด/ ทั้ง วัน
- พี่ /พูด/ ตลอด ชั่วโมง
- แดง /พูด/ แก่ ความจริง
- นิก /พูด/ ทัก ความไม่ไหว
- แม่ /พูด/ ใน ห้อง

คำกริยา อยู่ อาจจะใช้กับคำบุพบท กะ กับ ข้าง ตรง ที่ ใน นอก บน

หน้า หลัง กลาง ใกล้ แฉะ ไกล แฉะ ทาง

- เขา /อยู่/ กับ แม่
- เขา /อยู่/ กะ อุง
- บ้านเขา /อยู่/ ข้าง บ้านฉัน
- บ้านเขา /อยู่/ ตรง หัวถนน
- เขา /อยู่/ ที่ โรงเรียน
- เขา /อยู่/ ใน บ้าน
- เขา /อยู่/ นอก ห้อง
- เขา /อยู่/ บน บ้าน
- เขา /อยู่/ หน้า บ้าน
- เขา /อยู่/ หลัง บ้าน
- เขา /อยู่ / กลาง สนาม
- บ้านเขา /อยู่/ ใกล้ โรงเรียน

เด็กคนนั้น / อยู่ / แลว บ้านฉัน

ป่า / อยู่ / ไกล เขา

บ้าน / อยู่ / ห่าง โรงเรียน

คำกริยา ยืน อาจจะใช้กับคำบุพบท กับ กะ ข้าง ตรง ตาม ใต้ ที่
นอก บน ใน หน้า หลัง กลาง ใกล้ ริม ไกล ห่าง และ ซีก

เขา / ยืน / กับ เพื่อน

น้อง / ยืน / กะ พี่

เขา / ยืน / ข้าง แม

เขา / ยืน / ตรง บ้านโต

ตำรวจ / ยืน / ตาม ถนน

เขา / ยืน / ใกล้ ต้นไม้

เขา / ยืน / ที่ บ้านโต

ครู / ยืน / นอก ห้อง

เขา / ยืน / บน เก้าอี้

ครู / ยืน / อยู่ ในห้อง

เขา / ยืน / หน้า ห้อง

เขา / ยืน / หลัง เพื่อน

เขา / ยืน / กลาง สนาม

เขา / ยืน / ใกล้ ประตู

เขา / ยืน / ริม บ้านโต

เขา / ยืน / ไกล เวที

เขา / ยืน / ห่าง เพื่อนฝูง

เขา / ยืน / ซีก น้อง

คำกริยา นั่ง อาจจะใช้กับคำบุพบท ใกล้ ข้าง ตรง ตาม ใต้ ที่ ใน
ริม หน้า หลัง กลาง กับ กะ นอก บน แลว ไกล ห่าง ซีก และ ประจำ

เขา / นั่ง / ใกล้ ครู

เขา / นั่ง / ข้าง น้อง

เขา /นั่ง/ ตรง ประตู
 เขา /นั่ง/ ตาม ระเบียง
 เขา /นั่ง/ ใต้ ต้นไม้
 เขา /นั่ง/ ที่ ระเบียง
 เขา /นั่ง/ ใน ห้อง
 เขา /นั่ง/ ริม ประตู
 เขา /นั่ง/ หน้า ประตู
 เขา /นั่ง/ หลัง ห้อง
 เขา /นั่ง/ กลาง สนาม
 เขา /นั่ง/ กับ เพื่อน
 เขา /นั่ง/ กะ นอน
 เขา /นั่ง/ ซอก ห้อง
 เขา /นั่ง/ บน เก้าอี้
 เขา /นั่ง/ แถว ทองสมุก
 เขา /นั่ง/ ใกล้ ประตู
 เขา /นั่ง/ ห่าง เพื่อน
 เขา /นั่ง/ ซีก เพื่อน
 เขา /นั่ง/ ประจำ โต๊ะ

ข้อสังเกต

คำบุพบทบางคำมีรูปอย่างเดียวกับคำกริยา แต่มีความหมายและหน้าที่แตกต่างกัน
 นอกจากนั้นคำบุพบทยังมีลักษณะแตกต่างจากคำกริยา ตรงที่คำกริยาอาจจะปรากฏตามหลังคำ
 กริยาอื่นตามลำดับโดยไม่มีนามตามไต่ แต่คำบุพบทจะปรากฏตามหลังคำกริยา
 อื่นตามลำดับโดยไม่มีนามตามไต่ ตัวอย่างเช่น.

๑. ตาม

๑. ที่มา /ตาม/ แล้ว

๒. เขาชอบ ตาม ถนน

๒. ถึง

๑. เขามา /ถึง/ แล้ว
๒. น้ำท่วม ถึง ระเบียบ

๓. ให้

๑. เขาเอามา /ให้/ แล้ว
๒. เขายื่น /ให้/ ครู

๔. ซึก

๑. นักเรียนนั่ง /ซึก/ ถันทน้อย
๒. เขาจอดรถ ซึก ขอบถนน

คำที่อยู่ในเครื่องหมาย /...../ ในประโยคที่ ๑ ของทุก ๆ คำ ทำหน้าที่เป็น

คำกริยา

คำที่ซึกเส้นใต้ ในประโยคที่ ๒ ของทุก ๆ คำ ทำหน้าที่เป็นคำบุพบท